

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพตามแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่
ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา**
**Developing Effectiveness Strategies upon New Public Management
at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima Province**

พัฒนศิลป์ สำเร็จรัมย์¹
Patsin Samroengram

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา และ 3) เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยแบบผสม กลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงปริมาณ คือ บุคลากรผู้ซึ่งมีบทบาทในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 351 คน และกลุ่มตัวอย่างการวิจัยเชิงคุณภาพ จำนวน 38 คน เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณคือ แบบสอบถาม และเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ คือการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์สาระ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกระบวนการภายใน ด้านการพัฒนองค์กร ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และ ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ตามลำดับ

2. ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา คือ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากระบวนการภายใน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนองค์กร ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร

3. ผลการประเมินยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ที่มีความเหมาะสมโดยเรียงลำดับความสำคัญคือ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ

คำสำคัญ (Keywords) : ยุทธศาสตร์การพัฒนา; ประสิทธิภาพขององค์กร; การจัดการภาครัฐแนวใหม่

Received: 2022-10-28 Revised: 2023-01-04 Accepted: 2023-01-04

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Assistant Professor Dr. Dean of the Faculty of Public Administration, Nakonrathasima College. E-mail: patsin.nmc@gmail.com

Abstract

This purposed of this research were: 1) to study the level of effectiveness of the new public management of at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province; 2) to create a strategy for developing the effectiveness of the new public management at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province; and 3) to evaluate the development of the effectiveness of the new public management of at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province. It was a mixed research, the sample group of quantitative research was the 400 people and the sample group of qualitative research was the 38 people. The research instrument of quantitative research was the questionnaire and the research instrument of qualitative research was Focus Group. The quantitative data analysis statistics were the frequency percentage mean standard deviation and the qualitative data analysis by the content analysis method.

The results of the research were found as below.

1. The effectiveness of the new public management approach at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province overall was at a high level. The mean was sorted from highest to lowest as follows: internal process, organizational development, operational results, capability in satisfactory creations, as well as resource procurement and allocations.

2. The strategies for developing the effectiveness of the new public management at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province were proposed for is the internal process, organization development, improvement of the operational outcomes, capabilities in satisfactory creations, as well as resource procurement and allocations.

3. The results of the evaluation of strategies to for developing the effectiveness of the new public management approach at the sub-district municipalities in Nakhon Ratchasima province were appropriate and ranked in order of importance: resource procurement and allocations, capabilities in satisfactory creations, and improvement of the operational outcomes.

Keywords: development strategy; organization effectiveness; new public management

บทนำ (Introduction)

การบริหารราชการของไทย ได้เริ่มวางรากฐานในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ซึ่งพระองค์ ได้ทรงนำทฤษฎีของ แมกซ์ เวเบอร์ มาประยุกต์เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทย ทรงนำมาใช้ในการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยทรงเริ่มต้นด้วยการแยกเรื่องส่วนตัวของผู้บริหาร องค์กรออกจากตัวองค์กร ทั้งนี้เพื่อมิให้เกิดความเข้าใจผิดหรือความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องของบุคคลทุกฝ่าย โดยครอบคลุมทั้งประชาชนและข้าราชการ โดยกำหนดให้เสนาบดีทุกคนต้องมาหาหรือซื้อราชการและสั่งการที่ สำนักงานกระทรวง ห้ามมิให้ข้าราชการสั่งงานที่บ้าน การจัดและกำหนดให้มีเวลาราชการ และระบบสาร

บรรณหนังสือ โดยจะต้องมีการบันทึกเลขหนังสือเข้าและหนังสือออก รวมทั้งกำหนดเป็นข้อบังคับให้การออกคำสั่งหรือการทำงานต้องเป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้เพราะพระองค์มีพระราชประสงค์ที่จะป้องกันไม่ให้นโยบายดีมีความเชื่อว่าตนเองคือองค์การ จนกระทั่งคิดต่อไปว่าการตัดสินใจและเหตุผลของตนเองคือการตัดสินใจและเหตุผลขององค์การ

การบริหารตามแนวทางของทฤษฎี Bureaucracy ส่งผลให้เกิดการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการไทยในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นอย่างมาก แต่ในระยะต่อมาเสนาบดีกระทรวงต่างๆ ได้ยึดเอาแนวทางการบริหารโดยการรวมศูนย์อำนาจ การตัดสินใจทั้งหมดไว้ที่ส่วนกลาง (Centralized Management) มาเป็นปทัสถานทางการบริหารราชการ (Norm) และเมื่อมีการเปลี่ยนระบอบการปกครองประเทศ ภายหลังจากการปฏิวัติ ในปี พ.ศ. 2475 พบว่าระบบราชการได้รวมศูนย์อำนาจการบริหารไว้ที่ส่วนกลางหรือที่ตัวเสนาบดีมากกว่าเดิม ผลจากการรวมศูนย์อำนาจทางการบริหาร กอปรกับการปกป้องตนเองจากการตรวจสอบและการขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในการบริหารจัดการกิจการสาธารณะของประเทศเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและภายหลังปี พ.ศ. 2475 ประเทศไทยได้เกิดช่องว่างทางสังคมระหว่างข้าราชการที่แปรเปลี่ยนเป็นเสมือนชนชั้นผู้ปกครองกับประชาชนซึ่งเปรียบเสมือนผู้อยู่ใต้การปกครองของข้าราชการ ในทางนิตินัยข้าราชการปกครองประชาชนโดยอาศัยประกาศหรือข้อบังคับต่างๆ ของกระทรวงเป็นเครื่องมือในการปกครองส่งผลให้ข้าราชการที่เป็นผู้บริหารระดับสูงไม่เพียงแต่มีอำนาจมากขึ้นแต่ยังเป็นศูนย์กลางอำนาจของระบบราชการ

ประเทศตะวันตกพัฒนาการเช่นนี้ได้เคยเกิดขึ้นในองค์กรต่างๆ ที่บริหารภายใต้ระบบ Bureaucracy เช่นเดียวกัน ต่อมาในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แนวคิดการบริหารงานดั้งเดิมหรือตัวแบบประเพณีนิยมก็ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์จากนักวิชาการจำนวนหนึ่ง เช่น เฮอร์เบิร์ต เอ. ไชมอน (Herbert A. Simon) ถึงกับชี้ให้เห็นว่าหลักการบริหารต่างๆ เป็นเพียงสุภาษิต (Proverbs) ที่มีความขัดแย้งในตัวที่เกิดขึ้นจริงได้ยากในทางปฏิบัติ และยังได้ชี้ให้เห็นว่าเป็นการไม่สมเหตุผลผลที่เราจะทึกทักว่าการจัดการแบบลำดับขั้นจะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด กล่าวคือ การบริหารระบบราชการไม่ใช่เป็นวิธีการที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดเสมอไป ประกอบกับการดำเนินงานของภาครัฐในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นนอกจากจะไม่บรรลุผลเท่าที่ควรแล้ว ยังได้สร้างปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นตามมาอีกมากมาย เช่น ในสหรัฐอเมริกาและอังกฤษเป็นตัวอย่าง ซึ่ง ปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter F. Drucker) สะท้อนให้เห็นว่า ไม่เคยปรากฏว่ามีรัฐบาลใดในประวัติศาสตร์ของสหรัฐที่จะมีรายจ่ายงบประมาณขาดดุลมากเท่ารัฐบาลประธานาธิบดี จอร์จ บุช เป็นรายจ่ายขาดดุลที่ทำให้เศรษฐกิจของสหรัฐตกต่ำในระยะสามปีแรกที่ประธานาธิบดี บุช ดำรงตำแหน่ง เป็นการขาดดุลงบประมาณมากที่สุดนับตั้งแต่ช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมา เช่นเดียวกับนายกรัฐมนตรี นางมารกาเร็ต แทตเชอร์ ของอังกฤษที่เป็นการขาดดุลงบประมาณเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่พยายามจะตัดรายจ่ายภาครัฐบาลลงเพื่อให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อฟื้นฟูสภาพเศรษฐกิจของประเทศ (Christopher Hood, 1991: pp.3-19)

สภาพปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้ทำให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อการบริหารงานของภาครัฐอย่างมาก ทำให้การบริหารภาครัฐในขณะนั้นมักได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันในด้านต่างๆ อยู่บ่อยครั้ง เช่น การมีขนาดใหญ่โต ไม่คล่องตัว มีขีดความสามารถในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้ไม่รวดเร็ว ยิ่งกว่านั้นวิธีการบริหารงานภาครัฐแบบดั้งเดิมที่ยึดการบังคับบัญชาตามลำดับขั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของยุคสมัยที่เต็มไปด้วยความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างฉับไวได้ ระบบบริหารราชการที่ไม่ยืดหยุ่น

การปฏิบัติงานโดยยึดแบบแผนตามขั้นตอนปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด มีขอบเขตงานที่แคบ รวมทั้งมีตัวแบบ การปฏิบัติการและวัฒนธรรมที่เน้นความต้องการภายในเป็นหลัก ทั้งหมดนี้ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในการรับมือ กับปัญหาซึ่งมักอยู่นอกเหนือขอบเขตการควบคุมของหน่วยงานภาครัฐ โดยในช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 บรรดา ผู้นำทางการเมืองตระหนักถึงธรรมชาติความไม่ยั่งยืนของระบบการรวมอำนาจการให้บริการสาธารณะ ผู้นำทั้ง ในยุโรป เอเชีย และอเมริกาเหนือ เริ่มสำรวจแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพใน การจัดทำบริการสาธารณะ รวมทั้งเรื่องสวัสดิการสาธารณะ การขนส่ง สุขภาพ และอื่นๆ โดยที่ก่อนหน้านี้ก็ ต้องประสบกับความท้าทายทางการคลังอันเนื่องมาจากวิกฤติน้ำมันในช่วงปลายปี ค.ศ.1970 รวมทั้งเศรษฐกิจ โลกที่มีความผันผวนอย่างต่อเนื่องในขณะนั้นกลายเป็แรงกระตุ้นที่สำคัญทำให้นักวิชาการและนักปฏิบัติการ ต้องค้นหาแนวทางการบริหารภาครัฐใหม่ เพื่อรับมือกับสภาพการณ์ดังกล่าว ทั้งหมดจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ ผลักดันทำให้รัฐจำต้องดำเนินการปฏิรูประบบการบริหารจัดการใหม่ เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า การที่รัฐจะต้องมีการ ปรับตัวหรือปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวเองใหม่ มีเหตุผลสนับสนุนอย่างน้อย 3 ประการ คือ 1) มีการโจมตี ภาครัฐ 2) มีการเปลี่ยนแปลงในทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (economic theory) และ 3) ผลกระทบของความ เปลี่ยนแปลงในกรณีของภาคเอกชน (private sector) เนื่องมาจากโลกาภิวัตน์ (globalization)

การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) มีการเริ่มต้นมาจากความ พยายามของนักวิชาการในการอธิบายถึงลักษณะหรือปรากฏการณ์เกี่ยวกับการปฏิรูปภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วง ทศวรรษ 1980 และต้นทศวรรษ 1990 ของบรรดากลุ่มประเทศ Westminster โดยเฉพาะ สหราชอาณาจักร แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ รวมถึงในระดับท้องถิ่นของสหรัฐอเมริกา ได้พยายามสร้างตัวแบบการ บริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่หรือโปรแกรมการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพให้ ความสำคัญกับผลผลิต การลดขนาดองค์กรให้กะทัดรัดและกระจายอำนาจ รวมถึงการมุ่งสู่ความเป็นเลิศ ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน ตลอดจนถึงการบริหารแบบเอกชน และการให้ความสำคัญต่อการบริการ ประชาชน (จุมพล หนีพานิช, 2550: 118-120) กล่าวได้ว่าการเกิดขึ้นของแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐ แนวใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ สามารถ ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในฐานะผู้รับบริการสาธารณะได้อย่างครอบคลุม สะดวกและรวดเร็ว ยิ่งขึ้น ทั้งนี้โดยการนำเอาวิธีการหรือเทคนิคต่างๆ ที่ปฏิบัติกันอยู่ในภาคธุรกิจเอกชนเข้ามาปรับใช้ในภาครัฐกิจ ในปัจจุบันพบว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ได้กลายเป็นกระแสแนวคิดหลักที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อ การบริหารงานภาครัฐอย่างกว้างขวาง ซึ่งถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่ในการบริหารจัดการ ภาครัฐซึ่งมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลง หรือแตกต่างไปจากเดิมเป็นอย่างมาก

องค์การที่จะประสบความสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้นั้น จะต้องมึหลักการบริหารและการ จัดการองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล โดยองค์การที่มีประสิทธิภาพย่อมก่อให้เกิดประสิทธิผล องค์การที่มีประสิทธิผลย่อมก่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลดีและเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและบุคลากรใน องค์การ โดยประสิทธิผล (Effectiveness) สามารถพิจารณาได้ 2 ระดับ ดังนี้ 1) ประสิทธิภาพระดับบุคคล คือ ลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถปฏิบัติงานแล้วประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ผลที่เกิดขึ้นมีลักษณะเชิง คุณภาพ เช่น ความถูกต้อง ความมีคุณค่า ความเหมาะสมต้งาม ตรงกับความคาดหวังและความต้องการของ หมู่คณะ 2) ประสิทธิภาพระดับองค์การ คือ เน้นผลงานขององค์การ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว คือ (1) การ ผลิต (Production) การผลิตได้ผลผลิต ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ตรงกับความต้องการขององค์การ (2)

ประสิทธิภาพ (Efficiency) อัตราส่วนระหว่างปัจจัยทรัพยากรนำเข้า (Input) ใช้งบประมาณ (Output) มีความเหมาะสมในลักษณะที่ใช้ทรัพยากรได้คุ้มค่า (3) ความพึงพอใจ (Satisfaction) ผลการดำเนินงานขององค์การนำมาซึ่งความสำเร็จ สอดคล้องกับความต้องการ และความคาดหวังของสมาชิกในองค์การ (4) การปรับเปลี่ยนองค์การ มีกลไกในการปรับเปลี่ยนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ (Adaptiveness) (5) การพัฒนา (Development) องค์การสามารถเพิ่มพูนศักยภาพ (Potential) และวิสัยความสามารถ (Capacity) ขององค์การให้เจริญก้าวหน้าตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม (สมคิด เลิศไพฑูรย์, 2543: 15)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นองค์การประชาธิปไตยขั้นพื้นฐานและเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับกลางในระบบบริหารราชการแผ่นดินส่วนท้องถิ่นของไทย ประกอบกับจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ มีความหลากหลายทางกายภาพ จึงมีความน่าสนใจในการศึกษายุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางการพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลและหน่วยงานอื่นที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ.2548 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2548) และการบูรณาการแนวคิดของนักวิชาการ มากำหนดเป็นตัวแปรด้านประสิทธิผลการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบล จำแนกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ (ธัญพล ชะอุ่ม, 2553: 25-35)

ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ประมวลจากแนวคิดของ Campbell (1977: pp.380-391) Cameron & Whetten (1983: pp.274-275) Bedeian & Zammuto (1991: pp.78-79) Hodge & Anthony (1991: pp.75-76) Jones (2002: pp.3-4) ประกอบด้วย 2 ปัจจัยคือ 1) การจัดหาทรัพยากร และ 2) การจัดสรรทรัพยากร

ด้านกระบวนการภายใน ประมวลจากแนวคิดของ Donnelly (2004: p.14) Jones (2002: pp.3-4) Kreitner & Kinicki (2006: pp.574-575) ประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ 1) การจัดทำแผนพัฒนา 2) การเงินการคลัง 3) บุคลากร 4) วัสดุอุปกรณ์ และ 5) สารสนเทศ

ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ประมวลจากแนวคิดของ Millett (1954: p.397) และ Verma (1986: pp.102-103) ประกอบด้วย 9 ปัจจัยคือ 1) การให้บริการอย่างเสมอภาค 2) การให้บริการที่ตรงกับความต้องการ 3) การให้บริการอย่างเพียงพอ 4) การให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5) การให้บริการอย่างก้าวหน้า 6) การเข้าถึงแหล่งบริการ 7) ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก 8) ความสามารถของผู้รับบริการ และ 9) การยอมรับคุณภาพของการบริการ

ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ ประมวลจากแนวคิดของ Campbell (1977: pp.380-391) Cameron & Whetten (1983: pp.274-275) Bedeian & Zammuto (1991: pp.78-79) Hodge & Anthony (1991: pp.75-76) Jones (2002: pp.3-4) ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ 1) ผลลัพธ์ตามพันธกิจ 2) คุณภาพการบริหาร และ 3) ประสิทธิภาพ

การพัฒนาองค์การ ประมวลจากแนวคิด Robbins (2003: p.231) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2548: 76) ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ 1) การจัดระบบภายในองค์การ 2) การประเมินผลองค์กร และ 3) การนำองค์การ

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ศึกษาระดับประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา จากผู้ซึ่งมีบทบาทในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา แบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ 1) ฝ่ายการเมือง ได้แก่ นายกเทศมนตรี รองนายกเทศมนตรี และ 2) ฝ่ายข้าราชการประจำ ได้แก่ ปลัดเทศบาล หัวหน้าสำนักปลัด ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองคลัง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม ผู้อำนวยการกองการศึกษา ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 2,890 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 351 คน

สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา โดยผู้วิจัยได้ทำการเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) คือ ผู้บริหารเทศบาลตำบล ได้แก่ นายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาล ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะผู้บริหารฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำ โดยมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบการบริหารราชการของเทศบาลตำบลตามกฎหมาย ประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) จำนวน 18 คน

ประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ โดยผู้บริหารเทศบาลตำบลและนักวิชาการ จำนวน 20 คน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ เทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 289 แห่ง

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ช่วงเวลาในการศึกษารวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สรุปผลการวิจัย อยู่ระหว่างเดือน มิถุนายน 2564 3 วันที่ 31 มกราคม 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีวิทยาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน โดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ที่ปรับปรุงขึ้นจากการค้นคว้าเอกสารและรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 เครื่องมือเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ด้านกระบวนการภายใน ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ และด้านการพัฒนาองค์กร โดยลักษณะของคำถามแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ให้เลือกตอบในลักษณะประเมินค่า (Rating Scale) ที่มี 5 ระดับ โดย 5 คะแนน หมายถึง มีประสิทธิภาพมากที่สุด และ 1 คะแนนหมายถึง มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา

2.2 เครื่องมือเชิงคุณภาพ คือ ประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา และการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ที่จะส่งผลในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่สำหรับเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 เชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม ผู้ซึ่งมีบทบาทในการบริหารจัดการเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 351 คน

3.2 เชิงคุณภาพ การประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) คือ ผู้บริหารเทศบาลตำบล จำนวน 18 คน และการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ โดยผู้บริหารเทศบาลตำบลและนักวิชาการ จำนวน 20 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 เชิงคุณภาพ ประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปหาลอมรวมประเด็น

4.3 เชิงคุณภาพ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของยุทธศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสรุปหาลอมรวมประเด็น

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา มีผลการวิจัยพอสรุปได้ ดังนี้

1. ระดับประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมาในภาพรวมและรายด้าน

ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา	ระดับประสิทธิผล		แปลผล	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร	3.13	0.44	ปานกลาง	5
2. ด้านกระบวนการภายใน	3.77	0.52	มาก	1
3. ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ	3.41	0.73	ปานกลาง	4
4. ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ	3.67	0.59	มาก	3
5. ด้านการพัฒนางาน	3.75	0.48	มาก	2
รวม	3.55	0.61	มาก	

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านกระบวนการภายใน ($\bar{X} = 3.77$) ด้านการพัฒนางาน ($\bar{X} = 3.75$) ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ ($\bar{X} = 3.67$) ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ($\bar{X} = 3.41$) และ ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ($\bar{X} = 3.13$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การจัดสรรทรัพยากรสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน รองลงมา การจัดสรรทรัพยากรครอบคลุมพื้นที่ที่รับผิดชอบ และการร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐเพื่อจัดหาทรัพยากร

1.2 ด้านกระบวนการภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การจัดทำบัญชีและรายงานการเงินด้านการบริหารงาน รองลงมา การจัดทำข้อตกลงเกี่ยวกับการรับเงิน เบิกจ่าย ฝากเงิน เก็บรักษาเงินในการบริหารงาน และการตรวจสอบการใช้งบประมาณในการบริหารงาน

1.3 ด้านความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ ประชาชนมีความเชื่อมั่นในการให้บริการ รองลงมา ประชาชนมีความเข้าใจและสามารถรับรู้ต่อสิ่งที่รับบริการ และประชาชนได้รับการให้บริการที่มีคุณภาพ

1.4 ด้านผลลัพธ์การดำเนินการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การเปิดช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับประชาชนในการเปิดรับเรื่องร้องเรียนในการให้บริการสาธารณะ รองลงมา เกิดความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรในการให้บริการสาธารณะ และการให้บริการสาธารณะเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดไว้

1.5 ด้านการพัฒนางาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ดังนี้ การใช้หลักการบริหารตามแนวทางการจัดการบ้านเมืองที่ดี มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน รองลงมา มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน และมีการประเมินความพึงพอใจการให้บริการสาธารณะจากประชาชน

2. สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา เป็นการประมวลสรุปจากการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นด้วยและสนับสนุนให้ทุกด้านเป็นยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา คือ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากระบวนการภายใน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาองค์การ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร

3. ประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ผลการประเมินยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ที่มีความเหมาะสมโดยเรียงลำดับความสำคัญคือ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร รองลงมา ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ ต่อจากนั้นนำผลจากการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ สรุปเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ประกอบด้วย 1) การแสวงหาความร่วมมือและสนับสนุนจากเครือข่ายภาคเอกชนและประชาชนเพื่อจัดหาทรัพยากร 2) สร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐเพื่อจัดหาทรัพยากรให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น 3) ดำเนินการลงทุนในกิจกรรมต่างๆ เพื่อการจัดหาทรัพยากร 4) การจัดสรรทรัพยากรให้ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุม

3.2 ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ ประกอบด้วย 1) พัฒนาศักยภาพการให้บริการให้ครอบคลุมทุกภารกิจ 2) จัดหา ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อเอื้อต่อการให้บริการ 3) ดำเนินโครงการเพื่อให้บริการเชิงรุก

3.3 ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ ประกอบด้วย 1) ดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน 2) พัฒนาช่องทางเพื่อรับฟังความคิดเห็นให้มีความหลากหลาย 3) ดำเนินการเพื่อให้การบริการมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ที่เป็นปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร บุคลากรของเทศบาลและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานมีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจ และมีประสพการณ์สูง จึงส่งผลให้เกิดประสิทธิผลในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของ ธณัฐพล ชะอุ่ม (2553: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องตัวแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในเขตภาคกลางของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในภาพรวม มีระดับความสำเร็จมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของ สมบูรณ์ ชมพูนุต์ผ่อง (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารสาธารณะแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า การบริการสาธารณะแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. สร้างยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา โดยการประมวลสรุปจากการประชุมสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนเห็นด้วยและสนับสนุนให้ทุกด้านเป็นยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนากระบวนการภายใน ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาองค์การ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ยุทธศาสตร์ดังกล่าวเป็นยุทธศาสตร์ที่สามารถพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา และเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่มีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง สอดคล้องกับการศึกษาของอนุชา เทียมพูล (2554: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะ กรณีศึกษา เทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา การวิจัยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารการพัฒนา 2) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณะ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา 4) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ผลการศึกษาพบว่า 1) โครงการนำมาปรับปรุงการบริหารการพัฒนา ควรเปิดโอกาสให้มีความเป็นอิสระทางความคิด และมีการทำงานเป็นทีม 2) โครงการที่นำมาปรับปรุงคุณภาพการให้บริการสาธารณะ ควรมีการตรวจประเมินระบบการกำกับ ดูแลองค์กรและมีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่ชัดเจน

3. ประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา เป็นการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ พบว่า ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้โดยเรียงลำดับความสำคัญคือ ยุทธศาสตร์ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร รองลงมา ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และ ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ สอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญญพล ชะอุ่ม (2553: บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องตัวแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในเขตภาคกลางของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะด้านประสิทธิผลของเทศบาลตำบลได้แก่ เทศบาลตำบล ควรให้ความสำคัญในการจัดหาทรัพยากรจากภายนอก โดยการขอความร่วมมือและการสนับสนุนจากองค์การภาคเอกชน เพื่อสนับสนุนการจัดโครงการ/กิจกรรมสาธารณะและการดำเนินงาน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด จัดสรรงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ในการบริหารงานอย่างทั่วถึงและเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายได้แก่ รัฐบาลหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในเรื่องการให้บริการสาธารณะและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งจะส่งผลต่อความร่วมมือจากประชาชนในการดำเนินกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา สามารถนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีความเหมาะสม และจะส่งผลในการเพิ่มประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่สำหรับเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ ยุทธศาสตร์

ด้านการจัดหาและการจัดสรรทรัพยากร ยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาความสามารถในการสร้างความพึงพอใจ และยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาผลลัพธ์การดำเนินการ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 1.1 เทศบาลหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่นๆ ควรนำข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ในหน่วยงาน
 - 1.2 การนำประเด็นยุทธศาสตร์ไปแปลงเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ ควรดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
 - 1.3 การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา ควรแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้การดำเนินเกิดสัมฤทธิ์ผลสูงสุด
2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรศึกษาวิจัยเชิงประเมินยุทธศาสตร์การพัฒนากการประสิทธิผลการจัดการภาครัฐ แนวใหม่เพื่อทราบผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และหาปัจจัยที่จะส่งผลต่อความสำเร็จตามยุทธศาสตร์
 - 2.2 ควรศึกษาวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนากการประสิทธิผลการจัดการภาครัฐแนวใหม่ โดยการเปรียบเทียบหลายพื้นที่ ที่มีบริบทที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง (References)

- จุมพล หนีพานิช. (2550). การบริหารจัดการภาครัฐใหม่ : หลักการ แนวคิด และกรณีตัวอย่างของไทย. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธัญพล ชะอู่. (2553). ตัวแบบการบริหารจัดการที่มีผลต่อประสิทธิผลของเทศบาลตำบลในเขตภาคกลางของประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (การจัดการ) มหาวิทยาลัยสยาม.
- สมคิด เลิศไพฑูรย์. (2543). การกระจายอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมบูรณ์ ชมพุดผ่อง. (2556). การบริการสาธารณะแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2548). เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ.2548. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- อนุชา เทียมพูล. (2554). การบริหารการพัฒนาที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา. ดุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- Bebeian, A. G. & Zammuto, R.F. (1991). *Organizations: Theory and Analysis*. Chicago: Dryden Press.

- Campbell, J.P. (1977). **On the Nature of Organizational Effectiveness**. In P.S. Goodman, and J.M. Pennings (Eds.), *New Perspectives on Organizational Effectiveness* (pp. 13-55). San Francisco: Jossey-Bass.
- Cameron, K.S. & Whetten, D. A. (1983). **Organizational Effectiveness: A Comparison of Multiple Models**. New York: Academic Press.
- Donnelly, R. A., Jr. (2004). **The Complete Idiot's Guide to Statistics**. New York: Prentice-Hall.
- Hodge, B. J., & Anthony, W.P. (1991). **Organization Theory: A Strategic Approach**. Boston: Allyn & Bacon.
- Hood, Christopher. (1991). **A Public Management for all seasons**. *Public Administration*. (69): pp. 3-19.
- Jones, G. L. (2002). **Organizational Theory, Design, and Change**. (3rd ed.). Texas: Pearson Education.
- Kreitner, R., & Kinicki, A. (2006). **Organizational Behavior** (7th ed). New York: McGraw Hill, Irwin.
- Millet. (1954). **Management in the Public Service**. The quest for effective performance. New York: McGraw-Hill Book.
- Robbins, S. P. (2003). **Organization Theory: Structure Design and Applications**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Taro Yamane. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis** (3rd ed). New York: Harper and Row Publications.
- Verma, B. M. (1986). **Social Justice and Panchyati Raj**. New Dehli: Naurang Rai for Mittal Publications.